

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 479/2026
23.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Брахима Хотија, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Брахима Хотија, адвоката Предрага Марића, поднетом против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.222/22 од 14.04.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 980/25 од 08.12.2025.године, у седници већа одржаној дана 23.04.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Брахима Хотија, адвоката Предрага Марића, поднет против правоснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.222/22 од 14.04.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 980/25 од 08.12.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.222/22 од 14.04.2025.године окривљени Брахим Хоти је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест година, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 10.12.2021.године до 06.07.2023.године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 06.07.2023.године па надаље, с тим што мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правоснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. О мерама безбедности и трошковима кривичног поступка је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 980/25 од 08.12.2025.године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Брахима Хотија, адвоката Предрага Марића и преиначена пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 222/22 од 14.04.2025. године у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Брахима Хотија, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних

дрога из члана 246. став 1. у вези са чланом 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом одредби из члана 2, 4, 5, 42, 43, 45, 54. и 63. КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири године и три месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 10.12.2021. године до 06.07.2023. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора почев од 06.07.2023. године, па надаље, с тим што мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног Брахима Хотија, адвоката Предрага Марића одбијена као неоснована, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 222/22 од 14.04.2025. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Брахима Хотија, адвокат Предраг Марић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правоснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Брахима Хотија, адвокат Предраг Марић истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. Бранилац најпре у захтеву истиче да су нижестепени судови своје одлуке засновали на пресуди Вишег суда у Београду Спк.бр. 45/22 од 20.07.2022.године, којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела Ск.бр.82/22 од 11.07.2022.године, који је закључен са окривљеним Неџмедином Болетинајем, а чија изрека садржи и опис радњи за окривљеног Брахима Хотија, против кога је кривични поступак још увек био у току. Поред саме пресуде споран је и записник са главног претреса са којим се првостепени суд упознао. На овај начин ни окривљени Брахим Хоти, ни његов бранилац нису имали прилику да у поступку поводом потврђивања споразума о признању кривичног дела учествују, постављају питања и предлажу доказе, иако се у том поступку утврђивала и кривица саокривљеног Брахима Хотија. Бранилац још истиче да су нижестепени судови побијане одлуке засновали и на исказу саопштеног Неџмедина Болетинаја, на записнику о саслушању у оквиру поступка признања кривичног дела дана 11.07.2022. године, те исти нема ни форму ни карактер исказа у смислу одредаба законика о кривичном поступку о саслушању окривљеног у истрази или на главном претресу, те је чак и другостепени суд у својој одлуци констатовао незаконитост наведеног доказа. Имајући наведено у виду, наведени докази су прибављени супротно одредби члана 406. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је првостепени суд, на претресу одржаном пред тим судом, у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, извео доказ вршењем увида у записник о саслушању саоптуженог Неџмедина Болетинаја, према коме је поступак раздвојен, који је дао приликом саслушања пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 11.07.2022.године, у поступку закључења споразума о признању кривичног дела Ск.бр.82/22 од 11.07.2022.године, из ког исказа је између осталог првостепени суд утврдио да је исти признао да је по претходном договору, неовлашћено ради продаје преносио опојну дрогу хероин у свом возилу, да се зауставио код улаза у ауто-пијацу „Бубањ поток“ где га је чекао окривљени Брахим Хоти, након чега је изашао из аута, отворио гепек и извадио кесу са опојном дрогом, коју је затим предао окривљеном Брахиму Хотију, па је оценом овог доказа и његовим довођењем у везу са осталим изведеним доказима утврдио да су се у радњама окривљеног Брахима Хотија стекли сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези става 33. КЗ, а како је то наведено у образложењу првостепене пресуде.

Одредбом члана 405. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршити увид, или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП је прописано да осим у случајевима посебно прописаним у овом закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа прибавити сходном применом члана 405. овог закона ако је реч о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

По оцени Врховног суда, а у смислу напред цитиране одредбе, под исказом саоптуженог или већ осуђеног саучесника, подразумева се само онај исказ који је искључиво прибављен под условима прописаним у одредбама о доказним радњама и то у члану 85. и 86. ЗКП о саслушању окривљеног и само такав исказ представља дозвољени доказ.

Са друге стране, признање окривљеног, као саставни и неопходни део споразума о признању кривичног дела између њега и јавног тужиоца, а сагласно одредбама чланова 313. до 319. ЗКП, нема ни форму, ни карактер исказа у смислу одредаба ЗКП о испитивању окривљеног у истрази и на главном претресу, већ је то воља тужиоца и окривљеног као странака да одређена кривичноправна ствар буде правноснажно решена на одређени начин у погледу којег међу њима постоји сагласност.

С тога, по налажењу суда, а у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП није дозвољено упознавање са садржином признања на записнику о рочишту за споразум о признању кривичног дела.

Међутим, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости оценио као неосноване из разлога што је у образложењу другостепене пресуде Апелационог суда у

Београду Кж1 980/25 од 08.12.2025.године наведено да првостепени суд јесте извршио увид у пресуду Вишег суда у Београду Спк.бр. 45/22 од 20.07.2022.године и да је на основу исте утврдио да је окривљени Неџмедин Болетинај оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и три месеца, те да је из наведене пресуде утврђено да је наведена пресуда донета од стране надлежног органа, да је окривљени закључио споразум о признању кривичног дела, да је оглашен кривим и осуђен за наведено кривично дело у истом периоду, на исти начин као што је и окривљеном Брахиму Хотију стављено на терет, при чему суд из наведене пресуде није утврдио постојање кривице окривљеног Брахима Хотија.

Поред наведеног, у образложењу другостепене пресуде је наведено да стоји чињеница да се првостепени суд на главном претресу упознао са исказом саопштеног Неџмедина Болетинаја, према коме је поступак раздвојен, а исказ је дао приликом саслушања пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 11.07.2022.године у поступку закључења споразума о признању кривичног дела Ск.бр.82/22 од 11.07.2022.године, а што се неспорно не може користити као доказ у поступку, али да првостепена пресуда није заснована на наведеном доказу јер је исти незаконит, већ на бројним доказима, детаљно наведеним у образложењу побијане пресуде, из којих је несумњиво утврђена кривица окривљеног Брахима Хотија, те да наведена повреда одредаба Законика о кривичном поступку није од утицаја на правилност и законитост пресуде.

Дакле, на овај начин је другостепени суд јасно заузео став да је првостепени суд погрешно применио закон када је своју пресуду засновао на исказу саопштеног Неџмедина Болетинаја који је дао у поступку закључења споразума о признању кривичног дела и да се исти није могао користити као доказ, али исто тако изнео закључак да је и без тог доказа било могуће утврдити кривицу окривљеног Брахима Хотија за извршење предметног кривичног дела, имајући у виду све остале доказе који су изведени током поступка.

И по оцени Врхоног суда, одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је прописано да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда. Дакле, иако је неспорно да првостепени није могао да пресуду заснује на наведеном доказу, из списка предмета произилази да првостепени суд побијану правноснажну пресуду није ни засновао на наведеном доказу, већ су чињенице везане за кривично дело из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је окривљени Брахим Хоти правноснажно оглашен кривим, утврђене на основу доказа који су побројани на страни шест првостепене пресуде, односно на писменим доказима и исказима сведока.

Дакле, како првостепена пресуда није заснована на исказу саопштеног Неџмедина Болетинаја који је дао приликом саслушања пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду дана 11.07.2022.године у поступку закључења споразума о признању кривичног дела Ск.бр.82/22 од 11.07.2022.године и како је, по оцени Врховног суда, с обзиром на друге доказе изведене у законито спроведеном поступку, који су оцењени појединачно и у њиховој међусобној вези, очигледно да би и без овог доказа

била донета иста пресуда, неосновано бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као повреду поступка која је била од апсолутног утицаја на законитост и правилност правноснажне пресуде.

Бранилац окривљеног затим истиче да је вештачење број 03.2.11.8.2 број 3/2 од 17.02.2022.године сачињено на основу наредбе ВЈТ у Београду број КТИ.514/21 од 18.01.2022.године, а којим су вештачени електронски и информатички уређаји одузети од окривљених, и да исти представља незаконит доказ. Свој став бранилац образлаже наводима да је одредбом члана 152. став 3. ЗКП прописано да се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима изричито на основу наредбе суда, док је одредбом члана 155. став 1. ЗКП прописано да на образложени захтев јавног тужиоца претресање наређује суд. Како су у конкретној ситуацији мобилни телефони вештачени без постојања судске наредбе, односно из истих узимани подаци, контакти смс и mms поруке из различитих апликација, због чега и наведено вештачење представља незаконит доказ.

Из списка предмета произилази да је, сходно члану 113., 114. став 4., 117. став 1., 118., 120. и 121.ЗКП Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду дана 16.12.2021.године донео наредбу да се од стране Управе криминалистичке полиције-Службе за специјалне истражне методе изврши информатичко вештачење мобилних телефона привремено одузетих од Неџмедина Болетинаја, АА и Брахима Хотија, те је задатак вештачења да се из мобилних телефона и припадајућих картица мобилних оператора прикупе сви расположиви подаци о контактима, евиденцији одлазно-долазних позива, садржају примљених и послатих смс и ммс порука, као и порука примљених и послатих преко апликација за слање порука, те аудио и видео садржаји који се могу изоловати.

Дана 24.02.2021.године је сачињен записник о вештачењу УКП НКТЦ-одељење за електронска и информатичка форензичка вештачења 03.2.11.8.2 број 3/22, којим је поступљено по наредби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду.

Одредбом члана 113. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка одредити вештачење када је за утврђивање или оцену неке чињенице у поступку потребно стручно знање.

Имајући у виду да је наредба о спровођењу истраге од стране Вишег јавног тужилаштва у Београду донета дана 12.12.2021.године, а да је оптужница поднета дана 02.08.2022.године, у конкретном случају, јавни тужилац је био овлашћени орган у тој фази поступка да складу са одредбом члана 113.ЗКП донесе наредбу којом је одредио вештачење телефона и СИМ картице, те су наводи изнети у захтеву за заштиту законитости да је у конкретном случају, сходно одредби члана 152. став 3. и 155. став 1. ЗКП наредбу морао да донесе суд, оцењени као неосновани, из разлога што је извршено вештачење а не претресање уређаја. При томе, мобилни телефони се могу сматрати уређајима за аутоматску обраду података, у смислу члана 152. став 3. ЗКП, те сходно томе, по предлогу јавног тужиоца суд може наредити њихово претресање у смислу одредбе члана 155.ЗКП, код сложенијег поступка прегледа у форми претресања када то захтева конкретан случај, али истовремено, може се и наредбом јавног тужиоца у мање

сложеним ситуацијама одредити вештачење мобилног телефона и његовог садржаја, као у овом конкретном кривичном поступку.

Следствено наведеном, Врховни суд налази да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Имајући наведено у виду, Врховни суд је оценио као неосноване наводе браниоца окривљеног да су остали докази и то записник о физичко - хемијском вештачењу МУП РС, ДП, управа за технику, НКТИЦ одељење за физичко - хемијска и токсиколошка вештачења број 234-6-5448/2021 од 11.12.2021.године, извештај о форензичком прегледу лица места од 10.12.2021.године, фото-документација, допунско форензичко вештачење УКУП НКТИЦ-одељење за електронска и информатичка форензичка вештачења 03.2.11.8.2 број 234-8-283/23 од 10.07.2023.године, записници са главних претреса одржаних дана 10.05.2023.године и 22.11.2024.године, такође незаконити докази, с обзиром да бранилац окривљеног није ни оспоравао законитост истих у смислу њихове садржине, већ из разлога што су произашли из доказа који су по оцени браниоца незаконити (тзв. “плодови отровног дрвета“).

Бранилац окривљеног истиче у осталом делу захтева за заштиту законитости да потврде о привремено одузетим предметима Ку.бр.880/21, ЛС 1034/21 од 10.12.2021.године и Ку.бр.880/21, ЛС 1032/21 од 10.12.2021.године, којима су од окривљеног одузети мобилни телефони и опојна дрога, такође представљају незаконите доказе, из разлога што је окривљени Брахим Хоти држављанин Републике Албаније и не познаје српски језик, па је самим тим током целог поступка било неопходно учешће судског тумача, па су самим тим и потврде о привремено одузетим предметима морале бити преведене на албански језик и писмо, уз обавезно присуство судског тумача наведеној радњи. Како су спорне потврде потписане искључиво од стране окривљеног и овлашћеног службеног лица, што значи да окривљеном наведено писмено нико није прочитао, нити превео на албански језик из чега произилази да окривљени није знао шта потписује, па је самим тим, по оцени браниоца, повређено и право на одбрану окривљеног. На овај начин бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, односно да суд није применио одредбу члана 11. ЗКП.

Како повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић